

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 390

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 iunie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 33 din 28 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	1-3	a eroilor-martiri în Revoluția din decembrie 1989 cu ocazia zilei de 5 iunie 2003 — Ziua de Înălțarea Domnului — Ziua Eroilor	6-7
Decizia nr. 96 din 6 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 ...	3-5	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
335. — Ordin al ministrului industriei și resurselor privind obligativitatea dotării cu mijloace de măsurare a agenților economici deținători de depozite speciale conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2003	5-6	18. — Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna iunie 2003	7
3.718. — Ordin al secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 privind manifestările de comemorare		HOTĂRĂRI ALE CASELOR CENTRALE ALE COOPERATIVELOR DE CREDIT	
		14. — Hotărâre privind instituirea măsurii de administrare specială la cooperativele de credit: „Avântul” Priboieni, județul Argeș, „Trandafirul” Berești, județul Galați, „Fulgerul” Izvoarele, județul Giurgiu, „Viitorul Săteanului” Tismana, județul Gorj, „Scânteia” Urziceni, județul Ialomița, „Fulgerul” Fierbinți, județul Ialomița, „Avântul” Gruia, județul Mehedinți, „Bicazul” Bicaz, județul Neamț, „Silvania” Șimleu Silvaniei, județul Sălaj, „Cetățuia” Luncavița, județul Tulcea, și „Podgoria” Drăgășani, județul Vâlcea	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 33

din 28 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător

Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (5) din Legea

nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan Virgil Pleșca, Octavian Dumitru Pleșca și Vincențiu Sorin Pleșca în Dosarul nr. 1.961/2002 al Judecătorei Sibiu.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 21 ianuarie 2003, fiind consemnate în ședința de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 28 ianuarie 2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.961/2002, Judecătoria Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan Virgil Pleșca, Octavian Dumitru Pleșca și Vincențiu Sorin Pleșca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele criticate aduc „o gravă atingere prevederilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate, respectiv art. 41 din Constituție, dar ceea ce este mai grav încalcă flagrant atât prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție — legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile —, cât și prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție — cetățenii sunt egali în fața legii și autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Se susține, de asemenea, că prevederile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 sunt în contradicție cu dispozițiile Codului civil privind posibilitatea invocării nulității absolute oricând și de oricine, aceasta fiind imprescriptibilă.

Judecătoria Sibiu apreciază excepția ca fiind neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. Se arată, în acest sens, că alin. (1) al art. 46 reprezintă — contrar a ceea ce susțin autorii excepției — tocmai o consacrare a principiului neretroactivității. Se arată că alin. (2) al acestui articol nu aduce o reglementare diferită de soluțiile anterioare ale doctrinei și jurisprudenței, ci consacră protejarea dobânditorului cu titlu oneros de bună-credință, așadar o soluție justificată pe considerente de echitate și utilitate socială.

În fine, în ceea ce privește alin. (5) al art. 46, Guvernul consideră că reglementarea derogatorie de la dreptul comun este justificată de principiul asigurării securității circuitului civil al imobilelor avute în vedere prin lege.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale, din contră ele confirmă aplicabilitatea art. 16 din Constituția României, cu privire la actele juridice de înstrăinare încheiate cu respectarea principiului bunei-credințe și a legilor în vigoare la data înstrăinării.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 46 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, text de lege care are următorul conținut:

— Art. 46 alin. (1), (2) și (5): „(1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.

(2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.

[...]

(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Textele constituționale invocate de autorii excepției ca fiind încălcate sunt cele ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și ale art. 41.

Examinând criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora: „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile”, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, urmând să fie respinse.

Art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, recunoscând validitatea actelor juridice de înstrăinare încheiate cu respectarea legilor în vigoare la acea dată, consacră riguros, în materia ce face obiectul reglementării, principiul *tempus regit actum*.

De altfel, asupra constituționalității art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, raportat la art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 55 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 8 aprilie 2002, statuând că acest text este constituțional.

Soluția pronunțată în această decizie este valabilă și în această cauză, neintervenind elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

În ceea ce privește alin. (2) al art. 46 din Legea nr. 10/2001, prin Decizia nr. 191 din 25 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 1 august 2002, Curtea Constituțională, aplicând principiul ocrotirii bunei-credințe și pe cel al aparenței de drept, a decis că acest text este constituțional, dat fiind că soluția pe care o consacră nu are nimic novator și, prin urmare, nu poate fi socotit retroactiv.

Atât soluția, cât și considerentele din această decizie sunt valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Referitor la alin. (5) al art. 46 din Legea nr. 10/2001, Curtea constată că textul, stabilind prescrierea acțiunii în constatarea nulității absolute, consacră o soluție care nu are nici o legătură cu vreo prevedere constituțională.

Cu privire la raportarea de către autorii excepției a dispozițiilor atacate la prevederi ale Codului civil, Curtea constată că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele, astfel că problema ridicată de autorii excepției excedează competenței Curții Constituționale.

Autorii excepției critică textele legale atacate și pe motivul că acestea ar fi în contradicție cu principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție.

Curtea constată că motivarea opiniei autorilor excepției privind încălcarea acestei prevederi din Legea fundamentală se mărginește la afirmația că textele criticate îi privilegiază „pe cei care au preluat imobilele foștilor proprietari deposedați în mod abuziv”; or, o asemenea argumentare nu îngăduie nici o analiză a existenței unei presupuse inegalități.

Curtea Constituțională nu se poate substitui autorilor excepției în ceea ce privește motivarea excepției de neconstituționalitate. În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții, așa cum rezultă, de exemplu, din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997, și din Decizia nr. 49 din 23 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999.

În fine, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia textele de lege criticate contravin art. 41 din Constituție, Curtea constată că ocrotirea interesului dobânditorului de bună-credință a fost determinată de rațiuni care vizează

asigurarea securității circuitului civil și stabilitatea raporturilor civile. Ne aflăm în prezența unei erori comune a dobânditorilor cu privire la calitatea de proprietar a statului, eroare ce îndreptățește o largă prezumție de bună-credință a acestora. Principiul ocrotirii bunei-credințe și cel al aparenței de drept își găsesc aici pe deplin aplicarea, întrucât această eroare comună a tuturor dobânditorilor s-a bazat pe autoritatea unui act legislativ. De altfel, principiul validării actelor de înstrăinare încheiate de proprietarul aparent al unui imobil este de multă vreme consacrat în jurisprudența și în doctrina din România și, deopotrivă, în Franța. Condițiile recunoașterii acestei soluții sunt foarte restrictive, dar în cazul de față sunt întrunite în mod absolut, căci nu poate fi decât de bună-credință cel ce se întemeiază pe o dispoziție a legii.

Curtea constată că nu ne aflăm în prezența unei rezolvări care neagă drepturile adevăratului proprietar, ci transferă aceste drepturi, potrivit unor principii de veche aplicare în dreptul nostru, în domeniul acordării în echivalent bănesc a drepturilor respective.

De altfel, asupra constituționalității art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, raportat la prevederile art. 41 din Constituție, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 191 din 25 iunie 2002, statuând că aceste dispoziții nu contravin prevederilor constituționale privind protecția proprietății private, fiind în deplină concordanță cu art. 41 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Atât considerentele, cât și soluția din această decizie sunt valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan Virgil Pleșca, Octavian Dumitru Pleșca și Vincențiu Sorin Pleșca în Dosarul nr. 1.961/2002 al Judecătoria Sibiu. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 96

din 6 martie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător

Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv

în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Prepozitura Ordinului Premonstratens din Oradea în Dosarul nr. 8.128/2001 al Tribunalului Bihor.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Este invocată jurisprudența Curții, care prin Decizia nr. 353/2001 a statuat că aceste dispoziții sunt constituționale. În legătură cu referirea la texte din acte și tratate internaționale, fără a se motiva în ce constă încălcarea acestor texte, arată că instanța de contencios constituțional nu se poate substitui părții în ceea ce privește invocarea vreunui motiv de neconstituționalitate, întrucât astfel ar exercita un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2002, pronunțată în Dosarul nr. 8.128/2001, **Tribunalul Bihor a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Prepozitura Ordinului Premonstratens din Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia consideră că prevederile art. 8 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 10/2001, potrivit căroră „regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale, preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale”, sunt neconstituționale, întrucât încalcă principiul egalității formelor de proprietate consacrat prin art. 41 alin. (2) din Constituție. Discriminarea s-ar produce, în opinia menționată, prin aceea că dreptul de proprietate al cultelor religioase sau al comunităților minorităților naționale ar fi mai puțin ocrotit în raport cu ceilalți titulari de drept de proprietate. Prin această discriminare se încalcă, în același timp, în opinia autorului excepției, și art. 16 din Constituție, care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii. Se susține că reglementarea criticată s-ar abate și de la principiul consacrat prin art. 20 din Constituție, dat fiind că ocrotirea proprietății private reprezintă o obligație pe care statul român și-a asumat-o prin acte internaționale ce au preeminență în raport cu legislația internă, de vreme ce privește domeniul drepturilor omului.

Instanța de judecată consideră că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât „acest act normativ creează discriminări, în momentul intrării în vigoare, între persoanele îndreptățite la restituirea în natură sau acordarea de despăgubiri, față de cele exceptate la art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001”. În opinia instanței acest lucru ar contraveni prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, alături de o serie de argumente de fond, jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, care au următorul conținut: *Regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale, preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale. Până la adoptarea acestor reglementări este interzisă înstrăinarea imobilelor în cauză sau schimbarea destinației acestora.*“

Art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, criticat ca fiind neconstituțional, stabilește că regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale, ce au fost preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale, iar până la adoptarea unor asemenea reglementări înstrăinarea sau schimbarea destinației imobilelor în cauză este interzisă.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că aceste prevederi încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16, 20 și ale art. 41 alin. (1) și (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că nu poate fi vorba despre nici o discriminare în ocrotirea proprietății private, întrucât reglementările legale invocate se referă la situații distincte, ca și la persoane deosebite. De altfel, fiind vorba despre regimul juridic al unor bunuri ce nu au fost încă restituite unor persoane juridice, nu se pune problema ocrotirii unui drept de proprietate privată și deci nici a existenței vreunei discriminări. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 136 din 21 octombrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, statuând că „prevederile privind garantarea și ocrotirea proprietății, potrivit art. 41 din Constituție, se aplică numai după reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate”.

Considerentele din această decizie sunt valabile și în cauza prezentă, neintervenind elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

În fine, astfel cum a decis Curtea în mod constant, de exemplu prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, este dreptul statului de a hotărî neîngrădit asupra regimului juridic al bunurilor intrate în proprietatea sa în baza unor titluri conforme cu legislația existentă în momentul dobândirii dreptului său de proprietate, precum și de a stabili modul în care foștii proprietari sau moștenitorii acestora vor beneficia de reparații pentru prejudiciile suferite în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.

Considerentele din aceste decizii sunt valabile și în cauza prezentă, neintervenind elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, raportate la prevederile art. 16

și 20 din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 353 din 19 decembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 15 februarie 2002, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

Atât considerentele, cât și soluția din această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Față de cele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Prepozitura Ordinului Premonstratens din Oradea în Dosarul nr. 8.128/2001 al Tribunalului Bihor.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind obligativitatea dotării cu mijloace de măsurare a agenților economici deținători de depozite speciale conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2003

În baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea înregistrării și colectării accizelor pentru uleiuri minerale conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2003, măsurarea cantităților livrate din depozitele speciale se face cu sisteme de măsurare conform prevederilor din anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Sistemele de măsurare prevăzute la art. 1 se supun controlului metrologic legal în concordanță cu legislația metrologică în vigoare și pot fi utilizate numai dacă sunt mijloace de măsurare legale.

Art. 3. — Obligația de a se dota cu astfel de sisteme de măsurare revine tuturor deținătorilor de depozite speciale. Deținătorii sunt obligați să asigure pe cheltuiala lor atât instalarea, cât și funcționarea corectă a acestora.

Art. 4. — Desigilarea sau demontarea unei componente a sistemului de măsurare se face numai pe baza unei solicitări scrise a utilizatorului. Solicitarea este adresată Biroului Român de Metrologie Legală însoțită de o notă de justificare.

Componentele cu funcție de măsurare defecte se înlocuiesc de agenți economici care au primit aviz de la Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații la mijloacele de măsurare din categoria respectivă.

Art. 5. — Agenții economici care dețin depozite speciale vor asigura posibilitatea de cuplare a instalației etalon de verificare metrologică, precum și condițiile necesare pentru efectuarea verificărilor metrologice inițiale și periodice la fața locului.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 30 mai 2003.
Nr. 335.

MĂSURAREA
cantităților de uleiuri minerale livrate din depozite speciale

Sistemele de măsurare utilizate în astfel de măsurări sunt fie din categoria sistemelor de măsurare bazate pe măsurarea debitului volumic, fie din categoria sistemelor de măsurare bazate pe măsurarea debitului masic.

Mărimea principală măsurată și indicată trebuie să fie volumul în condiții de bază, la temperatura de +15°C și presiunea de 1 bar.

Sistemele de măsurare sunt constituite în principal din următoarele componente: contor (sau traductor ori senzor de debit), punct de transfer, circuit hidraulic și convertor sau calculator de debit care să aibă înglobată funcția de

conversie împreună cu traductoarele asociate (de exemplu: de temperatură, de densitate), la care, în funcție de particularitățile constructive și funcționale, se adaugă alte componente (de exemplu: degazor, filtru, dispozitiv de pompare etc.).

Erorile tolerate ale sistemelor de măsurare bazate pe măsurarea debitului volumic, ale contoarelor (de volum), precum și exactitatea de măsurare a instrumentelor de măsurare asociate (pentru temperatură și, respectiv, densitate), conform reglementărilor metrologice specifice, sunt prezentate în tabelul de mai jos:

	Clase de exactitate ale sistemelor de măsurare pentru operațiuni de livrare		
	în conducte (cl. 0,3)	în cisterne (cl. 0,5)	în alte condiții*) (cl. 1)
Sisteme de măsurare	±0,3%	±0,5%	±1%
Contoare (de volum)	±0,2%	±0,3%	±0,6%
Temperatură	±0,3°C	±0,5°C	±0,5°C
Densitate	±1 kg/m ³	±1 kg/m ³	±2 kg/m ³

*) • temperatura lichidului mai mică decât -10°C sau mai mare decât +50°C; sau

• viscozitate dinamică mai mare decât 1.000 mPa·s; sau

• valoare maximă a debitului mai mică decât 20 l/h.

Erorile tolerate ale sistemelor de măsurare bazate pe măsurarea debitului masic și conversia masei în volum în condiții de bază sunt ±0,3% și ±0,5%, conform reglementărilor metrologice specifice.

Sistemele de măsurare utilizate în operațiuni de livrare din depozite speciale trebuie să fie prevăzute cu dispozitive de preselecție și de imprimare.

SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PROBLEMELE
REVOLUȚIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989

ORDIN

**privind manifestările de comemorare a eroilor-martiri în Revoluția din decembrie 1989
cu ocazia zilei de 5 iunie 2003 — Ziua de Înălțarea Domnului — Ziua Eroilor**

Având la bază Referatul nr. 18/3.717 din 30 mai 2003,

în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 3 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 300/2001 privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989,

secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă din bugetul instituției, de la capitolul 60.01, titlul 21 — „Drepturi cu caracter social” — cod program 93 — acțiunea comemorare, suma de 42.000.000 lei pentru finanțarea Programului de comemorare a eroilor-martiri în Revoluția din decembrie 1989 cu ocazia zilei de 5 iunie 2003 — Ziua de Înălțarea Domnului — Ziua Eroilor, în orașele-martir, conform tabelului de mai jos.

Nr. crt.	Depuneri de coroane	42.000.000 lei
1.	Timișoara	3.000.000 lei
2.	Cluj-Napoca	3.000.000 lei
3.	Arad	3.000.000 lei

4.	Târgu Mureș	3.000.000 lei
5.	Buzău	3.000.000 lei
6.	Târgoviște	3.000.000 lei
7.	Brăila	3.000.000 lei
8.	Brașov	3.000.000 lei
9.	Hunedoara	3.000.000 lei
10.	Reșița	3.000.000 lei
11.	Constanța	3.000.000 lei
12.	Sibiu	3.000.000 lei
13.	Alba Iulia	3.000.000 lei
14.	Cugir	3.000.000 lei

Art. 2. — Direcția generală va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar decontarea cheltuielilor aferente programului se va face până la data de 16 iunie 2003.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Secretarul de stat al Secretariatului de Stat
pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989,
Emilian Vasile Cutean

București, 30 mai 2003.
Nr. 3.718.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna iunie 2003

Având în vedere prevederile Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Pentru luna iunie 2003, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 18,2% pe an.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 2 iunie 2003.
Nr. 18.

HOTĂRĂRI ALE CASELOR CENTRALE ALE COOPERATIVELOR DE CREDIT

CREDITCOOP CASA CENTRALĂ

HOTĂRĂRE

privind instituirea măsurii de administrare specială la cooperativele de credit: „Avântul“ Priboieni, județul Argeș, „Trandafirul“ Berești, județul Galați, „Fulgerul“ Izvoarele, județul Giurgiu, „Viitorul Săteanului“ Tismana, județul Gorj, „Scânteia“ Urziceni, județul Ialomița, „Fulgerul“ Fierbinți, județul Ialomița, „Avântul“ Gruia, județul Mehedinți, „Bicazul“ Bicaz, județul Neamț, „Silvania“ Șimleu Silvaniei, județul Sălaj, „Cetățuia“ Luncavița, județul Tulcea, și „Podgoria“ Drăgășani, județul Vâlcea

În baza prevederilor art. 198 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr. 200/2002, și ale art. 26 din Normele CREDITCOOP Casa Centrală privind supravegherea cooperativelor de credit,

având în vedere măsurile stabilite în ședința sa din 29 mai 2003, ca urmare a înregistrării de către cooperativele de credit respective a unor niveluri ale indicatorilor de solvabilitate sub limitele stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României, precum și a deteriorării semnificative a celorlalți indicatori economico-financiar ai acestora,

Consiliul de administrație al CREDITCOOP Casa Centrală h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Măsura de administrare specială la cooperativele de credit: „Avântul“ Priboieni, județul Argeș, „Trandafirul“ Berești, județul Galați, „Fulgerul“ Izvoarele, județul Giurgiu, „Viitorul Săteanului“ Tismana, județul Gorj,

„Scânteia“ Urziceni, județul Ialomița, „Fulgerul“ Fierbinți, județul Ialomița, „Avântul“ Gruia, județul Mehedinți, „Bicazul“ Bicaz, județul Neamț, „Silvania“ Șimleu Silvaniei, județul Sălaj, „Cetățuia“ Luncavița, județul Tulcea, și „Podgoria“ Drăgășani, județul Vâlcea, se instituie începând cu data de 9 iunie 2003.

Art. 2. — Activitatea de administrare specială la cooperativele de credit enumerate la art. 1 va fi efectuată de către un administrator special, desemnat de Consiliul de administrație al CREDITCOOP Casa Centrală, astfel:

— la Cooperativa de credit „Avântul“ Priboieni, județul Argeș — domnul Răducanu Gheorghe;

— la Cooperativa de credit „Trandafirul“ Berești, județul Galați — domnul Rusu Lucian;

— la Cooperativa de credit „Fulgerul“ Izvoarele, județul Giurgiu — doamna Popa Ariana;

— la Cooperativa de credit „Viitorul Săteanului“ Tismana, județul Gorj — domnul Balogh Francisc;

— la Cooperativa de credit „Scânteia“ Urziceni, județul Ialomița — domnul Munteanu Marin;

— la Cooperativa de credit „Fulgerul“ Fierbinți, județul Ialomița — domnul Soare Florin;

— la Cooperativa de credit „Avântul“ Gruia, județul Mehedinți — domnul Stroe Marin;

— la Cooperativa de credit „Bicazul“ Bicaz, județul Neamț — domnul Hergheligiu Constantin;

— la Cooperativa de credit „Silvania“ Șimleu Silvaniei, județul Sălaj — domnul Moisi Florin;

— la Cooperativa de credit „Cetățuia“ Luncavița, județul Tulcea — domnul Gheorghe Nicolae;

— la Cooperativa de credit „Podgoria“ Drăgășani, județul Vâlcea — domnul Dinea Florin.

Art. 3. — Administratorii speciali, desemnați de Consiliul de administrație al CREDITCOOP Casa Centrală, vor prelua integral atribuțiile consiliilor de administrație ale cooperativele de credit enumerate mai sus, la data instituirii măsurii de administrare specială. Pe perioada administrării

speciale se suspendă activitatea adunărilor generale ale cooperativele de credit enumerate, a consiliilor de administrație, a conducătorilor și a cenzorilor sau auditorilor financiari, după caz, precum și dreptul la dividende și remunerații ale acestora.

Art. 4. — La preluarea activității administratorii special desemnați vor înștiința de îndată cooperativele de credit și, după caz, punctele de lucru ale acestora cu privire la luarea măsurii de administrare specială.

Art. 5. — Administratorii speciali desemnați potrivit art. 2 vor administra cooperativele de credit, stabilind condițiile optime pentru conservarea activelor și încasarea creanțelor în interesul deponenților, al altor creditori, precum și al rețelei din care fac parte.

Art. 6. — În termen de 45 de zile de la numire, administratorii speciali vor prezenta rapoarte scrise Consiliului de administrație al CREDITCOOP Casa Centrală cu privire la starea economică a cooperativele de credit la care sunt desemnați și la posibilitatea redresării situației lor financiare, anexând documente referitoare la evaluarea activelor și pasivelor acestor cooperative, la situația recuperării activelor, la costul menținerii activelor și la situația lichidării debitelor.

Art. 7. — Prezenta hotărâre poate fi contestată la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, în termen de 15 zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 202 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 200/2002.

Art. 8. — Compartimentul de control financiar de gestiune din cadrul CREDITCOOP Casa Centrală va întreprinde demersurile necesare în vederea transmiterii prezentei hotărâri la cooperativele de credit enumerate la art. 1, la administratorii speciali desemnați, precum și a publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și în două publicații de circulație națională.

Președintele Consiliului de administrație al CREDITCOOP Casa Centrală,
Adrian Morar

București, 29 mai 2003.
Nr. 14.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro